HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

2 iulie 2015*

„Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 34 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea «suprafață eligibilă pentru ajutor» — Noțiunea «suprafață agricolă» — Suprafață care constituie stratul de acoperire vegetală a unui depozit de deșeuri dezafectat — Utilizare pentru activități agricole — Admisibilitate”

În cauza C-422/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Germania), prin decizia din 15 iulie 2013, primită de Curte la 25 iulie 2013, în procedura

Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

împotriva

Uta Wree,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii S. Rodin, A. Borg Barthet (raportor), E. Levits și F. Biltgen, judecători,

avocat general: M. Niilo Jääskinen,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein, de W. Ewer și de A. Behnsen, Rechtsanwälte;

— pentru doamna Wree, de A. Kröner, Rechtsanwältin;

— pentru guvernul danez, de C. Thorning și de R. Holdgaard, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de H. Kranenborg și de G. von Rintelen, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 17 iulie 2014,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 34 alineatul (2) litera (a) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006 și (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, p. 16, rectificare în JO 2010, L 43, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Oficiul pentru Agricultură, Mediu și Zone Rurale al landului Schleswig-Holstein, denumit în continuare „Landesamt”), pe de o parte, și doamna Wree, pe de altă parte, în legătură cu luarea în considerare, ca suprafețe eligibile pentru ajutor, a unor suprafețe care constituie stratul de acoperire vegetală a două depozite de deșeuri aflate unul în etapa de dezafectare, iar celălalt, în etapa de posttratare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 73/2009

3 Regulamentul nr. 73/2009 a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru programele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor programe de sprijin în favoarea agricultorilor și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, rectificare în JO 2004, L 94, p. 70, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) începând de la 1 ianuarie 2009.

4 Considerentul (7) al Regulamentului nr. 73/2009 are următorul cuprins:

„Regulamentul […] nr. 1782/2003 a recunoscut efectul pozitiv asupra mediului al pășunilor permanente. Ar trebui menținute măsurile stipulate în respectivul regulament care urmăresc să încurajeze menținerea pășunilor permanente existente, pentru a oferi garanții împotriva transformării masive a acestora în terenuri arabile.”

5 Potrivit articolului 2 din Regulamentul nr. 73/2009:

„[…]

(c) «activitate agricolă» înseamnă producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole sau menținerea terenurilor în bune condiții agricole și de mediu, astfel cum sunt stabilite la articolul 6;

[…]

(h) «suprafață agricolă» înseamnă orice suprafață de teren arabil, pășune permanentă sau culturi permanente.”

6 Articolul 34 din Regulamentul nr. 73/2009 prevede:

„(1) Ajutorul din cadrul schemei de plată unică se acordă agricultorilor la activarea drepturilor de plată pe hectar eligibil. Drepturile de plată activate vor acorda dreptul la plata sumei stabilite în cadrul schemei.

(2) În sensul prezentului regulament, «hectar eligibil» înseamnă:

(a) orice suprafață agricolă a exploatației și orice suprafață plantată cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție (cod NC ex 0602 90 41), care este utilizată pentru o activitate agricolă sau, în cazul în care suprafața este utilizată și în activități neagricole, activitatea agricolă să predomine […]

[…]”

Regulamentul (CE) nr. 1120/2009

7 Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute de titlul III din Regulamentul nr. 73/2009 (JO L 316, p. 1) prevedea:

„În sensul titlului III din Regulamentul […] nr. 73/2009 și în sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) «terenuri arabile» înseamnă terenurile cultivate în scopul producției de culturi sau menținute în bune condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul […] nr. 73/2009 […]

[…]

(c) «pășuni permanente» înseamnă terenurile folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere în mod natural (spontan) sau prin cultivare (însămânțare), care nu au fost incluse timp de cinci ani sau mai mult în sistemul de rotație a culturilor din exploatație, cu excepția suprafețelor scoase din producția comercială […]; în acest scop, «iarbă sau alte plante erbacee furajere» înseamnă toate plantele erbacee care se găsesc în mod tradițional pe pășunile naturale sau care sunt incluse în mod normal în statul membru în amestecurile de semințe pentru pășuni sau pajiști (fie că sunt sau nu utilizate pentru pășunatul animalelor) […]

[…]”

8 Potrivit articolului 9 din Regulamentul nr. 1120/2009:

„În sensul articolului 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul […] nr. 73/2009, în cazul în care o suprafață agricolă a unei exploatații este utilizată și pentru activități neagricole, suprafața respectivă este considerată ca fiind utilizată predominant pentru activități agricole dacă activitatea agricolă poate fi exercitată fără a fi în mod semnificativ afectată de intensitatea, natura, durata și calendarul activității neagricole.

Statele membre stabilesc criterii pentru aplicarea primului paragraf pe teritoriul lor.”

Regulamentul (CE) nr. 1122/2009

9 Conform articolului 58 al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, p. 65), în cazul în care diferența dintre suprafața declarată de un agricultor și suprafața pentru care sunt îndeplinite toate condițiile de acordare a unui ajutor este mai mare de 50 %, din această din urmă suprafață, nu se acordă niciun ajutor, iar agricultorul este, de asemenea, exclus de la primirea unei sume egale cu suma corespunzătoare diferenței dintre aceste două suprafețe.

Directiva 1999/31/CE

10 Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p.1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94) prevede:

„În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite de Directiva 75/442/CEE [a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39)], în special de articolele 3 și 4, prezenta directivă urmărește ca, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și depozitele de deșeuri, să ofere măsuri, proceduri și linii directoare pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului și mai ales poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri ulterioare pentru sănătatea umană pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață al depozitului de deșeuri.”

11 Potrivit articolului 13 din Directiva 1999/31:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, după caz, în conformitate cu autorizația:

[…]

(c) după închiderea definitivă a unui depozit de deșeuri, operatorul acesteia [să fie] răspunzător de întreținerea, supravegherea și controlul pe durata fazei posttratare pe o perioadă a cărei durată este stabilită de autoritățile competente, luând în considerare perioada de timp în care depozitul de deșeuri ar putea prezenta un pericol.

Operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice efecte dăunătoare semnificative care sunt descoperite în urma procedurilor de control și respectă decizia autorităților competente cu privire la natura și la calendarul măsurilor de remediere;

(d) atât timp cât autoritățile competente consideră că un depozit de deșeuri poate constitui o sursă de pericole pentru mediu și fără a aduce atingere legislației comunitare sau interne cu privire la obligațiile deținătorului deșeurilor, operatorul depozitului de deșeuri [să fie] răspunzător de supravegherea și analiza gazului generat de depozitul de deșeuri și a levigatului care provine din depozit, precum și de supravegherea regimului apelor subterane din vecinătatea amplasamentului depozitului de deșeuri, în conformitate cu anexa III.”

Dreptul german

12 Din decizia de trimitere reiese că, în temeiul articolului 3 alineatul 10 din Legea privind promovarea managementului ciclicității și asigurarea eliminării ecologice a deșeurilor [Gesetz zur Förderung der Kreislaufwirtschaft und Sicherung der umweltverträglichen Beseitigung von Abfällen (Kreislaufwirtschafts- und Abfallgesetz)], constituie depozite de deșeuri construcțiile și instalațiile de eliminare a deșeurilor. Totuși, acest lucru este valabil atât timp cât depozitele de deșeuri nu au fost încă eliberate de așa-numita obligație de posttratare sau atât timp cât trebuie să se respecte măsuri de securitate.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

13 Doamna Wree, care este medic veterinar, gestionează o exploatație de creștere a oilor, în care crește, printre altele, oi și produce miei de sacrificat.

14 Turmele reclamantei pășunează pe diferite pășuni din regiunile districtelor Nordfriesland (Germania) și Schleswig-Flensburg (Germania).

15 Printre aceste pășuni se numără și pășunile create pe straturile de acoperire a depozitului de deșeuri Ahrenshöft din districtul Nordfriesland și a depozitului de deșeuri Schleswig-Haferteich din districtul Schleswig-Flensburg. Faza de depozitare a deșeurilor este încheiată pentru ambele depozite supraterane. În prezent, depozitul de deșeuri Ahrenshöft se află încă în etapa de dezafectare și trebuie să fie introdus în curând în etapa de posttratare, în timp ce depozitul de deșeuri Schleswig-Haferteich se află deja în această din urmă etapă.

16 Doamna Wree și operatorii depozitelor respective de deșeuri au convenit prin contract să autorizeze cu titlu gratuit pășunatul oilor aparținând doamnei Wree pe pășunile situate pe aceste depozite de deșeuri.

17 Contractul încheiat între doamna Wree și operatorul depozitului de deșeuri din Ahrenshöft este calificat drept „Contract de arendare privind suprafețe individuale”. Potrivit articolului 7 alineatul 1 prima și a doua teză, din contract, „scopul arendării este împiedicarea creșterii arbuștilor pe suprafață [și] [a]rendașul este obligat ca, în acord și în colaborare cu arendatorul, să împiedice deteriorarea stării ierbii”.

18 Articolul 19 alineatul 1 din acest contract prevede:

„Arendatorul sau un mandatar al acestuia au dreptul în orice moment să viziteze și să inspecteze suprafețele arendate.”

19 Începând cu anul 2007, de asemenea între doamna Wree și operatorul depozitului de deșeuri din Schleswig-Haferteich au fost încheiate acorduri contractuale.

20 La 11 mai 2010, doamna Wree a solicitat plata ajutorului din cadrul schemei de plată unică pentru anul 2010 și, în acest scop, a declarat o suprafață eligibilă pentru acest ajutor de 25,5098 hectare, în care erau incluse și suprafețele cu iarbă situate pe depozitele de deșeuri din Ahrenshöft și din Schleswig-Haferteich.

21 Printr-o decizie din 14 decembrie 2010, Landesamt a respins această cerere pentru motivul că suprafețele în cauză, respectiv 19,7855 hectare, nu erau înscrise în cartea funciară și că suprafața eligibilă declarată de reclamantă trebuia, în realitate, să fie de 5,7243 hectare. În consecință, Landesamt a decis, în aplicarea articolului 58 al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1122/2009, că doamnei Wree nu trebuia să i se acorde niciun ajutor în cadrul schemei de plată unică.

22 Doamna Wree a formulat o contestație împotriva deciziei adoptate de Landesamt. Ea a susținut că utilizează, pentru creșterea ovinelor, suprafețele de pe depozitele de deșeuri ca pășuni și că nivelează și cosește anumite părți ale respectivelor suprafețe. Pe de altă parte, în susținerea contestației sale, ea a afirmat că toată suprafața depozitelor de deșeuri poate fi utilizată fără restricții pentru pășunatul oilor.

23 Printr-o decizie din 31 martie 2011, Landesamt a respins ca nefondată contestația respectivă. În susținerea deciziei sale, Landesamt a arătat că suprafețele care fac obiectul cererii doamnei Wree nu erau suprafețe agricole utile în sensul Regulamentului nr. 73/2009, ci depozite de deșeuri dezafectate în sensul Regulamentului privind depozitele de deșeuri (Deponieverordnung).

24 La 15 aprilie 2011, doamna Wree a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ din Schleswig-Holstein), susținând, printre altele, că nu se poate considera că suprafețele în litigiu fac, cu titlu principal, obiectul unei utilizări ca depozit de deșeuri dezafectat, dat fiind că este vorba despre o stare, iar nu despre o utilizare. Dimpotrivă, Landesamt a susținut că suprafețele respective sunt utilizate în principal ca depozite de deșeuri care se află în etapa de posttratare și că, pentru motive de stabilitate a depozitelor de deșeuri, dacă sunt controlate, suprafețele pot fi pășunate de oi. Potrivit Landesamt, operatorii depozitelor de deșeuri au pus în mod gratuit suprafețele în litigiu la dispoziția doamnei Wree în principal pentru a preveni procesele biologice dăunătoare care influențează stabilitatea depozitelor de deșeuri.

25 Printr-o hotărâre din 19 ianuarie 2012, Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht a admis acțiunea doamnei Wree. Instanța menționată a considerat că aceasta din urmă avea dreptul la plata unică pentru anul 2010 și că suprafețele respective trebuiau luate în considerare la calcularea ajutorului solicitat de persoana în cauză.

26 Printr-o ordonanță din 3 septembrie 2012 dată de Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Superior din Schleswig-Holstein), Landesamt a fost autorizată să formuleze apel împotriva acestei hotărâri.

27 În fața instanței de trimitere, Landesamt susține, printre altele, că suprafețele depozitelor de deșeuri din Ahrenshöft și din Schleswig-Haferteich nu pot fi considerate suprafețe agricole, în sensul articolului 2 litera (h) din Regulamentul nr. 73/2009.

28 Apreciind că soluționarea litigiului principal depinde de interpretarea dreptului Uniunii, Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„O suprafață poate fi considerată suprafață agricolă în sensul articolului 34 alineatul (2) litera (a) din [Regulamentul nr. 73/2009] și în cazul în care, deși este utilizată în scopuri agricole (fiind ocupată cu pășuni pentru creșterea ovinelor), constituie totuși stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri aflat în etapa de posttratare?”

Cu privire la întrebarea preliminară

29 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 73/2009 trebuie interpretat în sensul că, potrivit acestei dispoziții, constituie o suprafață agricolă o suprafață care, deși este utilizată ca pășune pentru creșterea ovinelor, constituie stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri aflat în etapa de posttratare.

30 În conformitate cu dispoziția respectivă, este eligibilă pentru ajutor, mai precis, orice suprafață agricolă a exploatației care este utilizată pentru o activitate agricolă sau, în cazul în care suprafața este utilizată și în activități neagricole, activitatea agricolă să predomine.

31 Noțiunea „suprafață agricolă” este definită la articolul 2 litera (h) din Regulamentul nr. 73/2009 ca fiind „suprafața totală a terenurilor arabile, a pășunilor permanente și a culturilor permanente”.

32 În litigiul principal, este cert că suprafețele în cauză sunt utilizate ca pășuni.

33 Cu toate acestea, pentru a putea fi calificate drept „pășuni permanente” și, așadar, drept „suprafețe agricole”, în sensul articolului 2 litera (h) din Regulamentul nr. 73/2009, asemenea suprafețe trebuie să corespundă definiției care figurează la articolul 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1120/2009, potrivit căreia „pășuni permanente” înseamnă „terenurile folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere în mod natural (spontan) sau prin cultivare (însămânțare), care nu au fost incluse timp de cinci ani sau mai mult în sistemul de rotație a culturilor din exploatație, cu excepția suprafețelor scoase din producția comercială”. Această dispoziție precizează că, „în acest scop, «iarbă sau alte plante erbacee furajere» înseamnă toate plantele erbacee care se găsesc în mod tradițional pe pășunile naturale sau care sunt incluse în mod normal în statul membru în amestecurile de semințe pentru pășuni sau pajiști (fie că sunt sau nu sunt utilizate pentru pășunatul animalelor)”.

34 În ceea ce privește, mai întâi, aspectul dacă suprafețele care formează stratul de acoperire a depozitelor de deșeuri aflate în etapa de posttratare pot fi calificate drept „terenuri”, în sensul dispoziției respective, trebuie arătat că pârâta din litigiul principal a susținut în observațiile sale scrise că depozitele de deșeuri în discuție în litigiul principal sunt acoperite cu mai multe straturi, printre care se numără și un strat superior care conține elemente prezente în solul natural, și anume, nisip și argilă.

35 În această privință și sub rezerva verificărilor pe care trebuie să le efectueze instanța de trimitere, în cazul în care stratul de acoperire vegetală a acestor depozite de deșeuri ar trebui să îndeplinească tocmai funcția de a fi cât mai aproape posibil de o suprafață naturală acoperită cu iarbă și cu alte plante erbacee furajere, ar trebui să fie considerat „teren”, în sensul Regulamentului nr. 73/2009.

36 În continuare, în ceea ce privește calificarea suprafețelor în cauză drept „pășuni permanente”, în sensul articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1120/2009, aceasta depinde de destinația efectivă a terenurilor în cauză, ținând seama că odată ce o suprafață este utilizată ca „pășune permanentă”, în sensul acestei dispoziții, ea trebuie să fie calificată ca fiind „agricolă” (a se vedea prin analogie Hotărârea Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, punctul 37).

37 În consecință, împrejurarea, prevăzută în contractul de arendă, potrivit căreia activitatea desfășurată de doamna Wree pe suprafețele în discuție în litigiul principal are de asemenea ca obiectiv să prevină sau să limiteze creșterea arbuștilor pe acestea, pentru a se evita o distrugere a stratului de acoperire a depozitelor de deșeuri, este irelevantă în această privință.

38 De asemenea, împrejurarea, invocată de Landesamt, că suprafețele respective sunt supuse regimului de gestionare a deșeurilor nu poate, în sine, să împiedice calificarea acestora drept „pășuni permanente”, în sensul dispoziției respective.

39 Din considerațiile precedente rezultă că o suprafață care formează stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri aflat în etapa de posttratare constituie o „suprafață agricolă”, în sensul articolului 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 73/2009, din moment ce ea este utilizată efectiv ca pășune permanentă, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

40 Pentru a se furniza un răspuns util instanței de trimitere, trebuie să se adauge că, pentru a fi eligibile pentru ajutor, în aplicarea articolului 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 73/2009, suprafețele agricole în discuție în litigiul principal trebuie să fie utilizate pentru o activitate agricolă sau, în cazul în care suprafața este utilizată și în activități neagricole, activitatea agricolă să predomine.

41 În această privință, articolul 9 primul paragraf din Regulamentul nr. 1120/2009 precizează că o suprafață este considerată ca fiind utilizată predominant pentru activități agricole dacă activitatea agricolă poate fi exercitată fără a fi în mod semnificativ afectată de intensitatea, natura, durata și calendarul activității neagricole.

42 În speță, este cert că doamna Wree își lasă turmele la pășunat pe suprafețele constituite de stratul de acoperire vegetală a celor două depozite de deșeuri. Această activitate, în măsura în care constă în creșterea și în deținerea de animale în scopuri agricole, constituie o „activitate agricolă”, în sensul articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 73/2009.

43 De asemenea, revine instanței de trimitere verificarea aspectului dacă pe suprafețele în litigiu s-a desfășurat o activitate agricolă și, eventual, a condițiilor în care s-a desfășurat aceasta, întrucât simpla posibilitate prevăzută contractual sau legal ca pe suprafețele în cauză să se desfășoare activități neagricole nu este suficientă pentru a se considera că acestea din urmă au făcut în mod efectiv obiectul unei utilizări pentru asemenea activități. În consecință, în speță, împrejurarea că arendatorul are în orice moment, în temeiul contractului de arendă, dreptul de a vizita suprafețele în discuție în litigiul principal și de a le inspecta nu poate prestabili utilizarea lor reală.

44 În sfârșit, trebuie amintit că, pentru a putea fi eligibile pentru ajutor, în sensul articolului 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 73/2009, suprafețele agricole în discuție în litigiul principal trebuie să facă parte din exploatația agricultorului în cauză. În această privință, Curtea a decis că această situație se regăsește atunci când acesta din urmă are dreptul de a le gestiona în vederea exercitării unei activități agricole, cu alte cuvinte, atunci când acesta din urmă dispune, în ceea ce privește aceste suprafețe, de o autonomie suficientă pentru a-și exercita activitatea agricolă (a se vedea prin analogie Hotărârea Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, punctele 58 și 62).

45 Având în vedere toate considerațiile precedente, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 73/2009 trebuie interpretat în sensul că o suprafață care formează stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri care se află în etapa de posttratare constituie o „suprafață agricolă” în sensul acestei dispoziții, din moment ce este utilizată în mod efectiv ca pășune permanentă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006 și (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul

că o suprafață care formează stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri care se află în etapa de posttratare constituie o „suprafață agricolă” în sensul acestei dispoziții, din moment ce este utilizată în mod efectiv ca pășune permanentă.

Semnături